

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. április 16.)

Magyarország által, a korlátozott exportforgalmú KKV-k számára nyújtandó rövid lejáratú exporthitel-garancia formájában végrehajtani tervezett C 29/07 (ex N 310/06) sz. intézkedésről

(az értesítés a C(2008) 1332. számú dokumentummal történt)

(Csak a magyar nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/718/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta a feleket észrevételeiknek a fent hivatkozott rendelkezések⁽¹⁾ szerinti betérjesztésére és tekintettel észrevételeikre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) A magyar hatóságok 2006. május 17-én kelt elektronikus levelükben az EK–Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése értelmében bejelentették a fenti intézkedést (a továbbiakban: intézkedés). A bejelentést 2006. június 21-én kelt levelükkel egészítették ki, amelyet a Bizottság 2006. június 22-én iktatott.
- (2) A Bizottság 2006. augusztus 1-jén, 2006. október 30-án, illetve 2007. április 30-án kelt levelében további információkat kért, amelyeket Magyarország 2006. szeptember 12-én, 2007. március 21-én és 2007. május 30-án kelt – a Bizottság által ugyanezek a napokon iktatott – levelekben juttatott el.
- (3) A Bizottság 2007. július 18-án kelt levelében (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) értesítette Magyarországot arról, hogy a fenti intézkedés tekintetében megindítja a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében említett eljárást.
- (4) A Bizottság eljárás kezdeményezéséről szóló határozatát közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában⁽²⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be a támogatással kapcsolatos észrevételeiket.

⁽¹⁾ HL C 234., 2007.10.6., 18. o.⁽²⁾ Idem.

- (5) A Bizottság az ügyben érdekelt harmadik felektől nem kapott észrevételt. A magyar hatóságok 2007. szeptember 21-én kelt levelükben küldték el észrevételeiket.

2. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

2.1. Célkitűzés

- (6) Az intézkedés célja, hogy a 2 millió eurót meg nem haladó éves exportforgalmú KKV-k⁽³⁾ (a továbbiakban: korlátozott exportforgalmú KKV-k) exportügyleteinek finanszírozásához rövid lejáratú exporthitel-garanciát nyújtson. Magyarország a fenti intézkedést a Bizottságnak a tagállamokhoz címzett, az EK–Szerződés 93. cikkének (1) bekezdése értelmében a Szerződés 92. és 93. cikkének a rövid lejáratú exporthitel-biztosításra történő alkalmazásáról szóló közleménye⁽⁴⁾ (a továbbiakban: rövid lejáratú exporthitel-biztosításról szóló közlemény vagy közlemény) 2.5. pontja alapján kívánja végrehajtani.

2.2. A garancia nyújtásának feltételei

- (7) Az exportügyletek finanszírozásához felvett hitel visszafizetésére vonatkozó garancia nyújtható:
 - a) a korlátozott exportforgalmú, hazai exportőr KKV-k részére annak érdekében, hogy elősegítse kereskedelmi bankoktól történő hitelfelvételüket. Ebben az esetben a kockázatok közvetlenül az eladóhoz (azaz az exportőr KKV-hoz), de közvetve a vevőhöz is kapcsolódnak.
 - b) a korlátozott exportforgalmú hazai KKV-tól árut és szolgáltatásokat vásárló külföldi vevő részére annak érdekében, hogy elősegítse a vevő kereskedelmi bankoktól történő hitelfelvételét. Ebben az esetben a kockázatok közvetlenül a vevőhöz kapcsolódnak. A vevő székhelyére vonatkozóan nincsenek korlátozások, vagyis az akár a közlemény mellékletében felsorolt országok valamelyikében, akár más országban is lehet. Nincsenek továbbá korlátozások a külföldi vevő méretét illetően sem (azaz nagyvállalat is lehet).

⁽³⁾ A 2004. évi XXXIV. törvény meghatározása szerint. Ez a meghatározás megfelel a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i bizottsági ajánlás (HL L 124., 2003.5.20., 36. o) kritériumainak.⁽⁴⁾ HL C 281., 1997.9.17.

- (8) A magyar hatóságok közlése szerint a garanciának mindkét fenti esetben exportügyletet kell finanszíroznia. A garancia lejáratá legfeljebb két év.
- (9) A garancia összege nem haladhatja meg az exportszerződés (legalább 15 %-os előleggel csökkentett) értékének 70 %-át, illetve az alapul szolgáló hitelszerződés összegének 70 %-át.
- (10) A korlátozott exportforgalmú KKV-k közül nem jogosultak a garanciára a csőd-, felszámolási eljárás vagy végelszámolás alatt álló gazdálkodó szervezetek. A külföldi vevő részére nyújtandó garancia tekintetében ilyen korlátozás fennállásáról nem nyújtottak be információt.

Kockázatértékelés

- (11) Belföldi kockázattal összefüggésben (azaz az exportőr KKV-k részére) nyújtott garancia esetében a díj az exportőr KKV hitelképességétől függ, amelyet a kereskedelmi banki gyakorlatban alkalmazott elvek mintájára objektív kritériumokon és szubjektív értékelésen alapuló ötfokozatú minősítési rendszer alapján állapítanak meg.
- (12) Külföldi kockázattal összefüggésben (azaz a külföldi vevők részére) nyújtott garancia esetében a vevőket országuk szerint sorolják be az egyes kockázati csoportokba.

A garancia díja

- (13) A garancia éves díja a magyar hatóságok közlése szerint a 0,5 % és 2,0 % közötti tartományban lenne.
- (14) A fentiekén túl a garanciaügylet értékének 0,1 %-át kitevő egyszeri kezelési költség is fizetendő.
- (15) A magyar hatóságok szerint a díjából származó bevétel fedezetet nyújt a program működési költségeire és a garancia beváltásakor felmerülő kifizetésekre. A díjakat negyedévente felülvizsgálják.
- (16) A magyar hatóságok azt is jelezték, hogy a magyar piacon a kérdéses kockázattípusra nem áll rendelkezésre garanciafedezet. Ennek alátámasztására Magyarország két, nemzetközi háttérrel rendelkező magyar kereskedelmi bank nyilatkozatát csatolta, amely szerint a korlátozott exportforgalmú KKV-k exportügyleteinek

finanszírozásához nyújtott garancia nem zavarja a kereskedelmi bankok piaci tevékenységét, és növeli kockázattal járó hajlandóságukat. Emellett Magyarország két nagy nemzetközi exporthitel-biztosító, valamint egy hazai hitelbiztosító nyilatkozatát is csatolta, amelyek megerősítették, hogy a piac elégtelenül működik és azt, hogy ebben a szegmensben nem fejtenek ki tevékenységet.

2.3. Végrehajtó szerv

- (17) A garanciát egy teljesen állami tulajdonban lévő exporthitel-ügynökség, a Magyar Export-Import Bank (a továbbiakban: Eximbank) nyújtja.
- (18) Az Eximbank állami kezességvállalás formájában nyújtott támogatásban részesül, amely az intézkedés végrehajtásából eredő minden fizetési kötelezettségre kiterjed.

2.4. Jogalap

- (19) Az intézkedés alapja a Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény 6.§ (1) bekezdésének b) pontja, valamint a 85/1998. (V.6.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdése és 11/A. §-ának (13) bekezdése.

2.5. Költségvetés

- (20) Az Eximbank által nyújtott garanciafedezet teljes összege az intézkedés kétéves tartama alatt 15^omilliárd HUF (60^omillió EUR).

2.6. Időtartam

- (21) Az intézkedés időtartama a Bizottság általi jóváhagyást követő két évre korlátozódik.

2.7. A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának okai

- (22) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az intézkedés kétségekre ad okot, mivel az Eximbank által nyújtandó exportgarancia és a közlemény tárgyát képező exporthitel-biztosítás több szempontból is eltérni látszik, különösen az alábbiak tekintetében:

a) Különböző típusú kockázatokra terjednek ki. Az exporthitel-biztosítás minden esetben a vevővel kapcsolatos kockázatokra terjed ki (azaz arra, hogy a vevő esetleg nem fizet a szállítónak), míg az Eximbank által az exportőr, korlátozott exportforgalmú KKV-k részére nyújtandó garancia annak a kockázataira terjed ki, hogy a felvett hitelt maga az exportőr nem fizeti vissza. Ez utóbbi tehát valójában a korlátozott exportforgalmú KKV-k exporttevékenységének támogatása, és nem kapcsolódik kizárólag a vevő kockázataihoz. Az Eximbank által nyújtott garanciát a vevők (köztük nagyvállalatok) is igénybe vehetik, és ilyenkor a vevővel kapcsolatos kockázatokra terjed ki. E kockázatok azonban a vevő által felvett kereskedelmi hitel vissza nem fizetésére vonatkoznak, míg az exporthitel-biztosítás annak kockázatára terjed ki, hogy a külföldi vevő nem fizet a megvásárolt árukért és szolgáltatásokért. Ebből következik, hogy a külföldi vevőnek nyújtott garancia lehetővé teszi számára, hogy kedvezőbb feltételekkel jusson hitelhez, míg az exporthitel-biztosítás nem jár ilyen hatással.

b) Magyarországon e két tevékenység jogalapja pontosan meghatározott és egymástól különböző: a garancia olyan pénzügyi szolgáltatás, amelyet kizárólag hitelintézetek nyújthatnak, míg biztosítási tevékenységet csak a biztosítási törvény hatálya alá eső biztosítók végezhetnek. Ez magyarázhatja az exporthitel-biztosítók által benyújtott nyilatkozatokat, amelyekben kijelentik, hogy az exporthitel-garancia piaci szegmensében nem fejtenek ki tevékenységet (amit a törvény értelmében nem is tehetnek). A két magyar bank nyilatkozatai sem egyértelműek, mivel az Eximbank által nyújtott garancia csökkentené azokat a kockázatokot, amelyeket e garancia nélkül viselniük kellene, tehát úgy tűnik, maguk is kedvezményezettjei egy ilyen intézkedésnek.

(23) Amennyiben a közlemény nem alkalmazható, az intézkedés közvetlenül (mind a Közösségen belüli, mind a Közösségen kívüli) exporthoz kapcsolódó állami támogatásnak minősülhet, ami összeegyeztethetetlen a közös piaccal. A Bizottság mindig is szigorúan elítélte a Közösségen belüli kereskedelembe nyújtott exporttámogatást, a Közösségen kívülre irányuló export támogatása pedig szintén hatással lehet a Közösségen belüli versenyre.

(24) Végezetül még abban az esetben is maradnak kérdések, ha az exporthitel-biztosítás és az Eximbank által nyújtott garancia egyenértékű lenne, és alkalmazni lehetne a közleményt. Azóta, hogy a Bizottság 2007. január 22-én két évre jóváhagyta az N 488/2006. sz. – „Korlátozott exportforgalmú KKV-k számára nyújtott exporthitel-biztosítás” intézkedést, a MEHIB (a másik magyar állami tulajdonban lévő exporthitel-ügynökség) már nyújt rövid lejáratú exporthitel-biztosítást a korlátozott exportforgalmú KKV-k által viselt kockázatokra, tehát a piacon

már rendelkezésre áll ez a biztosítási fedezet. Ezenfelül az, hogy két állami támogatású exporthitel-ügynökség számára is lehetővé teszik a szolgáltatás nyújtását és ügyfélkörük kiépítését, késleltetheti a potenciális kereskedelmi szereplők piacra lépését.

3. MAGYARORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

(25) Az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozathoz harmadik felek nem nyújtottak be észrevételt. A magyar hatóságok által tett észrevételek a következőképpen összegezhetők:

a) Magyarország egyetért azzal, hogy míg a biztosítás minden esetben a vevővel kapcsolatos kockázatokra vonatkozik, az Eximbank által a korlátozott exportforgalmú KKV-k részére nyújtandó garancia annak a kockázatára terjed ki, hogy a kölcsönt maga az exportőr nem tudja visszafizetni. Magyarország azonban úgy véli, hogy a kockázatok ez utóbbi esetben is elsősorban a vevő nemfizetéséhez kapcsolódnak, mivel az exportőr KKV-k által felvett kölcsön visszafizetése elsődlegesen azon múlik, hogy vevő fizetett-e vagy sem az értékesített termékekért.

b) Magyarország egyetért azzal, hogy az exporthitel-biztosítással, illetve a külföldi vevő részére az Eximbank által nyújtott garanciával lefedett kockázatok eltérnek egymástól. Magyarország utal emellett a kereskedelmi bankok azon gyakorlatára, amely a kölcsön biztosítékeként előnyben részesíti a garanciát a biztosítással szemben, mivel a biztosítók gyakran kereskedelmi vitára hivatkozva nem hajlandók fizetni.

c) Magyarország rámutat arra, hogy benyújtott a biztosítók által tett nyilatkozatokat is, amelyeket a Bizottság az N 488/2006. sz. intézkedéssel kapcsolatban már elfogadott. Magyarország egyetért továbbá azzal, hogy az Eximbank által nyújtandó garancia csökkentené azokat a kockázatokot, amelyeket a kereskedelmi bankoknak e nélkül viselniük kellene, tehát a bankok érdekelt félként nyilatkoztak.

d) Magyarország rámutat arra, hogy ugyanazon ügyletekre nem alkalmaznák a programot a már meglévő, N 488/2006. sz. exporthitel-biztosítási programmal párhuzamosan. Magyarország hangsúlyozza azt is, hogy egyetlen exporthitel-ügynökség sem képes valamennyi korlátozott exportforgalmú KKV-t elérni, ami a KKV-k káros szelekciójához vezethet. Magyarország azzal is érvel, hogy az Eximbank által nyújtott garancia lehetővé tenné a kereskedelmi bankok számára, hogy az ilyen ügyletekkel járó kockázatokkal kapcsolatban tapasztalatot szerezzenek, és 2–3 év alatt a kereskedelmi exporthitel-garancia területén piacot építsenek ki.

e) Magyarország szerint a közép- és hosszú lejáratú exporthitelre vonatkozó szabályok ⁽¹⁾ alkalmazandóak az exporthitel-biztosításra, -garanciára és -refinanszírozásra is. Következésképpen nem helyénvaló a rövid-távú exporthitel-biztosítás szabályait megállapító közleményt úgy értelmezni, hogy az csak a biztosításra terjed ki, az egyéb rövid távú ügyletekre viszont nem, mert ez az exporthitel-garanciát nyújtó intézetek hátrányos megkülönböztetését jelentené.

4. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

(26) A bejelentés az Eximbank tevékenységeinek csak egy részére, nevezetesen az exportszerződésekre vonatkozó garanciaprogramra terjed ki. Ezért e garanciaprogram értékelése nem érinti a Bizottságnak az állam és az Eximbank közötti kapcsolatok összességére, illetve az Eximbank bármely más termékére vonatkozó álláspontját.

4.1. A rövid lejáratú exporthitel-biztosításról szóló közlemény alkalmazhatósága

(27) A magyar hatóságok által előadott, a fenti (25) bekezdésben összefoglalt érvek nem oszlatják el a Bizottság kezdeti kétségeit. Konkrétan:

a) Az eljárás megindításáról szóló határozat megállapította, hogy az exporthitel-biztosítással ellentétben az Eximbank által a korlátozott exportforgalmú KKV-k részére nyújtott garancia nem kizárólag a vevővel kapcsolatos kockázatokhoz kapcsolódik. Ezt a különbséget a magyar hatóságok is megerősíteni látszanak, hiszen annak kockázata, hogy az exportőr KKV nem tudja visszafizetni a hitelt, szerintük sem kizárólag, hanem csak elsősorban kapcsolódik a vevőhöz.

b) Az eljárás megindításáról szóló határozat azt is megállapította, hogy az Eximbank által a külföldi vevő részére nyújtott garanciával, illetve az exporthitel-biztosítással lefedett kockázatok eltérnek egymástól. A Magyarország által előadott érvek nem cáfolják ezt a megállapítást.

c) Az eljárás megindításáról szóló határozat megállapította, hogy irreleváns a kereskedelmi biztosítók csatolt nyilatkozata, amelyben megerősítik, hogy a garancia-piac e szegmensében nem fejtenek ki tevékenységet,

mivel ezek az intézetek a törvény értelmében nem nyújthatnak garanciát. Az N 488/2006. sz. támogatás esetében ugyanezen nyilatkozatok relevánsak voltak, mivel ez utóbbi intézkedés a rövid lejáratú exporthitel-biztosításra vonatkozott.

d) Az eljárás megindításáról szóló határozat megállapította, hogy egy második intézkedés akkor is további előnyökhöz juttatná a korlátozott exportforgalmú KKV-ket, ha a két eszközt (a garanciát, illetve a biztosítást) nem alkalmaznák ugyanarra az ügyletre. Ezt megerősíteni látszik a magyar hatóságok közlése is, amely szerint a kereskedelmi bankok biztosítéknak általában szívesebben fogadják el a garanciát, ami azt jelenti, hogy az ilyen garanciák rendelkezésre állásra további előnyöket jelent a KKV-k számára.

e) A Magyarország által említett, a közép- és hosszú lejáratú exporthitelre alkalmazandó szabályok a Szerződés külkereskedelemre vonatkozó rendelkezéseire (a Szerződés 132. cikke) épülnek. Mint azt az Európai Közösségek Bírósága megállapította, ezek nem zárhatják ki az EK-Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását ⁽²⁾. Emellett a rövid lejáratú exporthitel-biztosításról szóló közleménynek az a kinyilvánított célja, hogy megszüntesse az állami támogatás által okozott versenytorzulást az exporthitel-biztosításnak abban az üzletágában, ahol állami és magán exporthitel-biztosítók versenyeznek egymással, tehát a közlemény csakis a biztosításra vonatkozik, és csak arra alkalmazható.

(28) A magyar hatóságok észrevételei is megerősítik az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtett értelmezést, amely szerint az Eximbank által nyújtandó garancia lényeges szempontokban különbözik az exporthitel-biztosítástól. Az intézkedést tehát nem lehet a rövid lejáratú exporthitel-biztosításról szóló közlemény alapján értékelni.

4.2. Az állami támogatás fennállása

(29) Mivel az intézkedést nem lehet a rövid lejáratú exporthitel-biztosításról szóló közlemény alapján értékelni, meg kell állapítani, hogy az az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül-e ⁽³⁾.

⁽²⁾ A C-142/87. sz. Belgium kontra Bizottság, az ún „Tubemeuse”-ügyben (EBHT 1990., I-959. o.) hozott ítélet 32. pontja.

⁽³⁾ A Bizottság megjegyzi, hogy az intézkedés nem esik a „garanciáról szóló közlemény” (HL C 71., 2000.3.11.) hatálya alá. A garanciáról szóló közlemény 1.2. pontja kimondja, hogy a közlemény nem alkalmazandó az exporthitel-garanciára. Mivel a jelen intézkedés exportügyletek finanszírozásához felvett hitel visszafizetésére nyújt garanciát, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a garanciáról szóló közlemény nem alkalmazandó.

⁽¹⁾ A Tanács 98/29/EK irányelve (1998. május 7.) a közép- és hosszú lejáratú fedezettel rendelkező ügyletek exporthitel-biztosításával kapcsolatos főbb rendelkezések összehangolásáról.

(30) Egy intézkedés akkor esik a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, ha az alábbi négy feltétel egyidejűleg teljesül:

— az intézkedésnek az állami források felhasználásával kell járnia,

— az intézkedésnek szelektív előnyben kell részesítenie a kedvezményezettet,

— az intézkedésnek hatással kell lennie a tagállamok közötti kereskedelemre,

— az intézkedésnek a verseny torzításával kell fenyegetnie.

Állami források átengedése

(31) Az intézkedés az államnak tulajdonítható, mivel teljesen állami tulajdonú, állami pénzeszközökből létrehozott exporthitel-ügynökség hajtja végre, amely az állam által jogszabályokban előírt típusú ügyleteket végez, és a kérdéses kockázattípusokra vonatkozóan állami kezességvállalásban részesül.

Gazdasági előny

(32) A garancia díját kockázatminősítő eljárás során határozzák meg, amely a kockázatosabb ügyfelek számára elvileg magasabb díjat eredményez. E tekintetben megjegyzendő, hogy a kockázatminősítés a belföldi kockázatok esetén számos tényezőt vesz figyelembe, míg a külföldi kockázatok esetén csak egyetlen körülményre (a vevő országára) támaszkodik.

(33) A magyar hatóságok kijelentik, hogy a garancia díja a nemzetközi kereskedelmi exporthitel-biztosítók és garántőrök által a kérdéses kockázattípus esetén felszámított piaci díjakhoz igazodik. Ugyanakkor Magyarország nem támasztotta alá (például független adatokkal vagy egy független tanulmánnyal), hogy a kockázatminősítésből adódó díjak ténylegesen igazodnak a piaci szinthez.

(34) Kedvezően értékelendő, ha a díjak fedezetet nyújtanak a program működési költségeire és a garancia beváltásakor felmerülő kifizetésekre. Ugyanakkor a magyar hatóságok e kijelentésüket adatokkal nem támasztották alá.

(35) Továbbá, a magyar hatóságok azzal érvelnek, hogy a kérdéses kockázattípusokra a magyar piacon nem áll rendelkezésre exporthitel-garancia. Ezért az intézkedés azáltal is gazdasági előnyhöz juttatja a kedvezményezettet, hogy olyan garanciát nyújt, amely egyébként a piacon nem lenne elérhető.

(36) A magyar hatóságok a fentiekkel kapcsolatban nem nyújtottak be észrevételeket. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy az intézkedés gazdasági előnyt nyújt a kedvezményezettek számára.

Szelektivitás

(37) Az intézkedés szelektív, mivel csak a korlátozott exportforgalmú KKV-k exportügyleteire vonatkozik, és mivel az éves költségvetési törvény megszabja az Eximbank által nyújtott, állami kezességvállalásban részesült garanciaügyletek értékének felső határát.

A versenyre és a kereskedelemre gyakorolt hatás

(38) Az intézkedés hatással lehet a versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre, mivel az közvetlenül a korlátozott exportforgalmú KKV-k exportügyleteihez kapcsolódik. Emellett a Közösségen belüli export sem kizárt.

(39) Következésképpen az intézkedés az EK–Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül.

4.3. Az intézkedés összeegyeztethetősége

(40) Az állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítható, amennyiben az megfelel az EK–Szerződésben megjelölt kivételek valamelyikének. A 87. cikk (2) bekezdése az állami támogatások általános tilalma alóli automatikus mentességeket állapít meg; egyértelmű azonban, hogy a jelen esetben ezek egyike sem alkalmazható.

(41) A 87. cikk (3) bekezdése négy esetet jelöl meg, amikor az állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető. A 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja az elmaradott térségek gazdasági fejlődését előmozdító támogatásra vonatkozik. E tekintetben megjegyzendő, hogy a jelen esetben a garancia feltételeit nem annak a régióknak a fejlettségi szintjét figyelembe véve állapítják meg, ahol az exportőr KKV működik. Emellett az intézkedés Magyarország egész területére vonatkozik, míg a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó jelenlegi magyar regionális támogatási térkép⁽¹⁾ alapján csak Magyarország egy része jogosult a 87. cikk (3) bekezdés a) pontja szerinti támogatásra. Az intézkedés nem teljesíti a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás⁽²⁾ egyéb feltételeit sem. Következésképpen ez a mentesség a jelen esetben nem alkalmazható.

⁽¹⁾ N 487/06 – A Bizottság 2006. szeptember 13-án kelt levele, HL C 256., 2006.10.24., 7. o.

⁽²⁾ HL C 54., 2006.3.4., 13. o.

- (42) A 87. cikk (3) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatások összeegyeztethetőnek tekinthetők a közös piaccal. Ez a rendelkezés a tárgyalt intézkedésre nem alkalmazható. A 87. cikk (3) bekezdésének d) pontja, amely a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatásra vonatkozik, szintén nem alkalmazható.
- (43) A 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. A Bizottság számos iránymutatást és közleményt dolgozott ki, amelyekben kifejti, hogy miként kívánja alkalmazni ezt a rendelkezést. Mivel a szóban forgó esetre ezek egyike sem alkalmazható, a vizsgált intézkedésben foglalt állami támogatást közvetlenül a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján kell értékelni.
- (44) Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a korlátozott exportforgalmú KKV-k exportügyleteire vonatkozóan már létezik egy, a Bizottság által a rövid lejáratú exporthitel-biztosításról szóló közlemény alapján jóváhagyott exporthitelbiztosítási program⁽¹⁾. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy Magyarország nem támasztotta alá a korlátozott exportforgalmú KKV-k exportügyleteit elősegítő újabb eszköz szükségességét.
- (45) Továbbá ismeretes, hogy a Bizottság alapvetően szigorúan elítélte a Közösségen belüli kereskedelemben az exporttámogatást, mivel az ilyen intézkedések közvetlenül befolyásolják az áruk, illetve szolgáltatások potenciális értékesítői, illetve nyújtói közötti piaci versenyt. Mivel az ilyen exporttámogatás szorosan és elválaszthatatlanul kapcsolódik az alapjául szolgáló kereskedelmi ügylethez, valószínűleg jelentős mértékben károsan befolyásolná a kereskedelmi feltételeket. Korábbi határozataiban⁽²⁾ a Bizottság egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a Közösségen belüli exportszerződésekhez a piaci ár alatt nyújtott garancia a közös piaccal összeegyeztethetetlen exporttámogatásnak minősül. Ezenkívül a tagállamoknak a Közösségen kívülre irányuló exporthoz nyújtott támogatása

ugyancsak hatással lehet a Közösségen belüli versenyre.

5. KÖVETKEZTETÉS

- (46) A fent ismertetett okok miatt a Bizottság megállapítja, hogy az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatást valósít meg. Mivel az intézkedés nem úgy mozdítja elő az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését, hogy közben ne befolyásolná hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben, az az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében nem igazolható, és következésképpen a közös piaccal nem összeegyeztethető. Mivel az intézkedés végrehajtására még nem került sor, az állami támogatás visszatérítésére nincs szükség.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Magyarország által a korlátozott exportforgalmú KKV-k számára nyújtandó rövid lejáratú exporthitel-garancia formájában végrehajtani tervezett állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

Következésképpen a támogatás nem végrehajtható.

2. cikk

Magyarország e határozat közlésétől számított két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot az e határozatnak való megfelelés érdekében hozott intézkedésekről.

3. cikk

Ennek a határozatnak a címzettje a Magyar Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 16-án.

A Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ N 488/06. sz. állami támogatás.

⁽²⁾ A Bizottság 1982. május 17-i határozata a Franciaországból Görögországba irányuló exporthoz kapcsolódó exporthitelek kamattámogatásáról az utóbbi ország EGK-csatlakozását követően (HL L 159., 1982.6.10., 44. o.); a Bizottság 1984. június 27-i határozata a francia kormány francia exportőröknek nyújtott speciális árfolyamkockázati fedezetéről, amely egy görögországi erőmű felépítéséről szóló felhívással összefüggésben merült fel (HL L 230., 1984.8.28., 25. o.).